

Curtea Constituțională

mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, 28

03 10568 17

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani Vă expediază REPETAT copia încheierii nr. 10-731/16 din 07.12.2016 la plîngerea avocatului Gheorghe Ulianovschi în interesele lui Gubenco Serghei depusă în ordinea art. 313 CPP.

Anexă: Copia încheierii din 07.12.2016 pe 3 (trei) file;

Copia plîngerii depuse în ordinea art. 313 CPP pe 6 (șase) file;

Copia cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate pe 6 (șase)

file.

Judecător de instrucție

a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

[Signature]

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
INTRARE NR.	429
4	04 20 17
Anatolie Galben	

ÎNCHEIERE
în numele Legii

07.12.2016
Judecătoria
Președintele ședințe
Grefier
Procuror
Avocat

mun.Chișinău
Rîșcani mun.Chișinău
Anatolie Galben
Cristina Cibotari
Viorel Radețchi
Gheorghe Ulianovschi

Examinând în ședință de judecată publică plângerea avocatului Gheorghe Ulianovschi în interesele lui Serghei Gubenco privind declararea nulă a ordonanței Procurorului General interimar Eduard Harunjen din 15.09.2016 de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2016978139 în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit.b) Cod penal și ordonanței procurorului în procuratura Anticorupție Dorin Compan din 21.09.2016 de punere sub învinuire a lui Serghei Gubenco în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal,-

A C O N S T A T A T :

Conform ordonanței Procurorului General interimar Eduard Harunjen din 15.09.2016 de pornire a urmăririi penale, la 12.09.2016, în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii anticorupție, a fost înregistrat raportul procurorului în Procuratura anticorupție Adriana Bețșor privind acțiunile ilicite comise de către judecătorul judecătoria Comrat Serghei Gubenco la examinarea cererii de chemare în judecată a companiei Seabon Limited 122-126 Tooley Street London SE1 2TU privind încasarea sumei de 200 000 000 dolari SUA în mod solidar de la debitorul Agapiev Victor r-nul Comrat s. Congaz str. Lenin 149 n/p 2000042180139; SRL Lairnex (Federația Rusă) g. Moscva, per. Scaternii, dom 25, SRL Omega (Federația Rusă) g. Moscva, ul. Tolbuhina dom 5 str. 1 INN 773 1646924 KPP 773101001.

Temei pentru înregistrarea raportului procurorului au servit materialele cauzei penale nr.2014978027 pe care urmărirea penală a fost pornită la 14.02.2014, în baza art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, pe faptul spălării banilor în proporții deosebit de mari cu implicarea instituției financiare BC „Moldindconbank” SA.

Din materialele procesului penal se constată existența unei bănuieli rezonabile privind complicitatea judecătorului Serghei Gubenco la comiterea infracțiunii prevăzute de art.243 alin.(3) lit.b) din Codul penal, caracterizată prin acordarea de mijloace și înlăturarea de obstacole la transferul, dobândirea și utilizarea bunurilor de către persoane care știau ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în proporții deosebit de mari.

La 21.10.2016 avocatul Gheorghe Ulianovschi în interesele lui Serghei Gubenco s-a adresat în judecătoria Rîșcani mun.Chișinău cu plîngere în ordinea art.313 CPP privind declararea nulă a ordonanței Procurorului General interimar Eduard Harunjen din 15.09.2016 de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2016978139 în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit.b) Cod penal și ordonanței procurorului în procuratura Anticorupție Dorin Compan din 21.09.2016 de punere sub învinuire a lui Gubenco Serghei Anatoli în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit.b) Cod penal.

În ședința de judecată avocatul Gheorghe Ulianovschi în interesele lui Serghei Gubenco a solicitat sesizarea Curții Constituționale privind exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 19 alin (4) - (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora de către Procurorul General-interimar Eduard Harunjen și procurorul în Procuratura Anticorupție Dorin Compan la pornirea urmăririi penale și punerea sub învinuire a judecătorului Serghei Gubenco pentru pronunțarea ordonanțelor judecătorești irevocabile din 14.12.2010, neanulată de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, ca acte de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În motivarea cererii a invocat că la 15.09.2016 Procurorul General-interimar Eduard Harunjen a dispus pornirea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2016978139 în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit.b) Cod penal iar la 21.09.2016 prin ordonanța procurorului în procuratura Anticorupție Dorin Compan s-a dispus punerea sub învinuire a lui Serghei Gubenco în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Constatările procurorului în Procuratura Anticorupție Dorin Compan din procesul-verbal de autosesizare care au stat la baza pornirii urmăririi penale în privința judecătorului Serghei Gubenco și punerii sub învinuire a lui în baza art. 42 alin.(5), art. 243 alin.(3) lit. b) Cod penal rezumativ se reduc la următoarele.

La 10 decembrie 2010 la judecătoria Comrat cu cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești s-a adresat Seabon Limited 122-126 Tooley Street London SE1 2 TU privind încasarea sumei de 200 000 000 dolari SUA în mod solidar de la 3 debitori - unul aflat pe teritoriul raionului Comrat, R.M., iar doi aflați pe teritoriul Federației Ruse.

Examinând cererea menționată judecătorul în judecătoria Comrat, Serghei Gubenco prin ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 a admis cererea creditorului și a încasat suma de 200 000 000 dolari SUA de la debitori.

Această ordonanță judecătorească irevocabilă a fost pusă în executare și executată de către executorul judecătorec O. Buzadjiu.

Indicând că a verificat legalitatea acestei ordonanțe judecătorești irevocabile în baza materialelor din dosarul civil nr. 2p-497/2010 Procurorul Dorin Compan în procesul-verbal de autosesizare a considerat că ordonanța

judecătorească irevocabilă din 14 decembrie 2010 pronunțată de judecătorul Serghei Gubenco este neîntemeiată și contravine prevederilor capitolului IV, art. art. 130, 169, 170, 345 și 348 din Codul de procedură civilă, precum și bazei probatorii în cauză.

De aceea, în opinia Procurorului Dorin Compan, instanța de judecată, adică judecătorul Serghei Gubenco urma să dispună respingerea cererilor creditorilor.

În baza acestor constatări, procurorul Dorin Compan a concluzionat că în dosarul civil nr. 2p-497/2010 există urme ale coparticipării lui Gubenco Serghei la spălarea banilor și anume existența documentelor semnate de acesta prin care se dă câștig de cauză creditorului în vederea încasării preținsei sumei debitoare în mărime totală de peste 200 mln. dolari SUA.

Mai mult, afirmațiile procurorului Dorin Compan din procesul-verbal de autosesizare precum că el a verificat materialele dosarului civil nr. 2p-497/2010 în baza cărora judecătorul Serghei Gubenco a pronunțat ordonanța judecătorească din 14.12.2010, nici nu corespunde adevărului, deoarece acest dosar civil, de rând cu alte dosare, termenul de păstrare a cărora a expirat, a fost nimicit încă în anul 2014, fapt confirmat prin actul nr. 12 din 25.02.2014 și nota informativă a CSM cu privire la verificarea sesizării Procurorului General-interimar Eduard Harunjen despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Serghei Gubenco.

În așa mod, procurorul Dorin Compan, declarând personal ordonanța judecătorească din 14.12.2010 ca neîntemeiată și ilegală ca contrară dispozițiilor Codului de procedură civilă, a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Gubenco a infracțiunii de coparticipare la spălarea de bani în sumă de peste 200 mln. dolari SUA, prevăzută de art. 42 alin.(5), art. 243 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Anume aceste constatări ale procurorului în Procuratura Anticorupție Dorin Compan din procesul-verbal de autosesizare au stat la baza ordonanței Procurorului General-interimar Eduard Harunjen din 15 septembrie 2016 de pornire a urmăririi penale în privința judecătorului Serghei Gubenco și în baza lor procurorul în Procuratura Anticorupție Dorin Compan l-a pus pe el sub învinuire în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) Cod penal.

Aceste constatări ale procurorului DORIN Compan din procesul-verbal din 15 septembrie 2016 de autosesizare nu se bazează pe probe (fapte și informații) concrete ce se conțin în materialele dosarului penal.

Ele se întemeiază în exclusivitate pe presupunerile procurorului bazate pe opiniile sale personale, referitoare la ilegalitatea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010, făcute cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și Convenției, legii de procedură civilă și legii de procedură penală ce garantează dreptul judecătorului Serghei Gubenco la inviolabilitatea personală asigurat prin principiile independenței și prezumției imparțialității judecătorului la înfăptuirea justiției și, în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

Astfel, conform Constituției: justiția se înfăptuiește în numele legii de instanțele judecătorești (art. 114 din Constituție); judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii (art. 116 alin(1) din Constituție); hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori (art. 120 din Constituție); procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii (art. 124 alin (1) din Constituție).

Conținutul acestor norme constituționale mai detaliat este dezvăluit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretare a lor.

Astfel, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului a statuat că: „Dispozițiile art. 114 și art. 116 alin.(1) din Constituție și art. 17 din Legea cu privire la statutul judecătorului, instituie principiul independenței judecătorului, fără de care este imposibilă o activitate autentică de înfăptuire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției.. prin declararea inviolabilității judecătorului...”

...Esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenat urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, de apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință“ (§§50 și 59 a hotărârii)

Referitor la „cazurile de rea-credință“ a judecătorilor la adoptarea hotărârilor judecătorești, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 28 din 14 decembrie 2010 a statuat că inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție (pct. 7.3 a hotărârii).

Principiul securității raporturilor juridice în opinia Curții Constituționale impune ca soluția judecătorului dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție (pct. 7.4 a hotărârii).

De asemenea, Curtea Constituțională a menționat că nici un alt organ al puterii de stat nu este în drept să verifice legalitatea hotărârilor judecătorești și să pună la îndoială forța juridică a actului judecătorec, cu excepție unei instanțe judecătorești competente conform legii în cazurile și modul stabilit de lege (vezi pct. 7 a hotărârii).

Tot în această hotărâre Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legea (pct. 7 a hotărârii).

Cu referire la actele internaționale privind independența judecătorilor, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 26 din 11.11.2014 privind controlul constituționalității unor prevederi legale referitoare la imunitatea judecătorului (2), din nou a menționat „că independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia, fiind realizată sub rezerva unei prudențe, determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse.“ (§41 a hotărârii)

De asemenea, și Consiliul Superior al Magistraturii ca garant al independenței autorității judecătorești consideră că nu poate fi tras la răspundere un judecător pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită de lege. (vezi hotărârea CSM nr. 280/19 din 22 iunie 2010, copia este anexată la plângere și hotărârea nr. 463/20 din 05.07.2016 copia căreia se anexează la prezenta cerere)

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de interpretare a art. 6 §1 din Convenție a statuat că „principiul potrivit căruia un tribunal va fi prezumat lipsit de prejudecată personală sau parțialitate este de mult timp stabilit în jurisprudența Curții.

El reflectă un element important al preeminenței dreptului și anume că verdictul tribunalului este definitiv și obligatoriu, cu excepția dacă este clasat de o instanță superioară ca urmare a unor neregularități sau inechități.

Acest principiu trebuie să se aplice în mod echitabil tuturor formelor de tribunal, inclusiv juraților.“ (vezi §32 a hotărârii din 10 iunie 1996 în cauza Pullar c. Regatului Unit, precum și §§44 - 45 a hotărârii Curții din 6 decembrie 2005 în cauza Popov c. Moldova (2))

Codul de procedură penală și Codul de procedură civilă stabilește un șir de garanții procedurale care asigură respectarea acestor principii constituționale și convenționale și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenție.

Astfel, conform art. 16 alin.(1) și art. 19 alin.(2) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea judecătorească emisă în pricina civilă poate fi controlată numai de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod (CPC) și de alte legi.

Conform Codului de procedură penală: procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care R.M. este parte, cu prevederile Constituției R.M. și ale CPP (art. 7 alin.(1) CPP); în procesul penal nu pot fi admise ca probe, și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală (art. 94 alin.(1) pct. 8) CPP); constituie încălcarea esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală încălcările admise la administrarea probelor în cauza penală respectivă (art. 94 alin.(2) CPP); urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație (art. 275 pct. 7) CPP).

Contrar acestor garanții procesuale instituite de normele constituționale și actele internaționale, de CPC și CPP, ce asigură respectarea principiilor privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, caracterului obligator al hotărârilor judecătorești irevocabile, independenței și prezumției imparțialității judecătorilor la adoptarea și pronunțarea lor, procurorul Dorin Compan neglijând art. 124 alin.(1) din Constituție și-a asumat în mod arbitrar atribuțiile unei instanțe de competență exclusivă a căreia este verificarea legalității ordonanței judecătorești din 14.12.2010, adoptată de judecătorul Serghei Gubenco, și a declarat-o neîntemeiată și contrară prevederilor Codului de procedură civilă.

Declarând în mod arbitrar ordonanța judecătorească irevocabilă din 14.12.2010 neîntemeiată și contrară Codului de procedură civilă, procurorul Dorin Compan a concluzionat că în dosarul civil nr. 2p-497/2010 există urme ale complicității lui Serghei Gubenco la spălarea banilor și anume existența documentelor semnate de acesta prin care se dă câștig de cauză creditorului în vederea încasării pretinsei sume debitoare în mărime totală de peste 200 mln dolari SUA.

Astfel, procurorul Dorin Compan cu încălcarea flagrantă a cerințelor art.114, art. 116 alin.(1), art.120 și art. 124 din Constituție, art. 16 alin.(1) și art. 19 alin.(2) Cod de procedură civilă, art. 7 alin.(1) CPP și art. 6 §1 din Convenție, ilegal a declarat ordonanța judecătorească din 14.12.2010 neîntemeiată și contrară Codului de procedură civilă și a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănueli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Gubenco a infracțiunii de complicitate la spălarea banilor prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) Cod penal.

Deoarece aceste probe au fost administrate ilegal conform art. 94 alin.(1) pct. 8) și alin.(2) CPP ele nu pot fi admise ca probe și se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești.

Mai mult, conform art. 94 alin.(3) CPP încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 114, art. 116 alin.(1), art. 120 și art. 124 din Constituție, art. 16 alin.(1) și art. 19 alin.(2) Cod de procedură penală, art. 7 alin.(1) CPP și art. 6 §1 din Convenție de către procurorul Dorin Compan la administrarea acestor probe confirmă cu certitudine faptul încălcării lor de către el și vinovăția lui în admiterea lor.

Plus la acestea judecătorul Serghei Gubenco se învinuiește și în aceea că el prin ordonanța judecătorească din 14.12.2010 recunoscută de procuror ca ilegală a acordat ajutor prin înlăturarea obstacolelor la realizarea

infrațiunii de spălare de bani de către autori, caracterizată prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la transferul, dobândirea și utilizarea banilor în sumă de peste 200 mln de dolari SUA, de către persoane care știau ori trebuia să știe că constituie venituri ilicite, realizând o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălare a banilor, care implică mai mulți actori din diferite state.

Și aceste afirmații se bazează în exclusivitate nu pe probe ci pe presupunerile procurorului Dorin Compan, deoarece: - în cauză procurorul n-a stabilit concret cine este autorul sau autorii spălării de bani. Or, în lipsa autorului spălării de bani și înțelegerii lui cu compliciele, se exclude coparticiparea judecătorului Serghei Gubenco la spălarea banilor. - în cauză, în general nu există nici o probă care direct sau indirect ar confirma faptul spălării de bani și că banii încasați la cererea creditorului de la debitori prin ordonanța judecătorească din 14.12.2010 constituiau venituri ilicite.

De jure și de facto aceste ordonanțe judecătorești irevocabile sunt obiectul urmăririi penale și învinuirii judecătorului Serghei Gubenco în complicitate la infracțiunile de spălare de bani prin adoptarea lor.

Conform art. 116 alin.(1) și art. 120 din Constituție, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței CtEDO, prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărârea judecătorească irevocabilă are caracter obligatoriu pentru autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

Excepție-de la aceste principii fundamentale ce asigură independența judecătorilor la înlăturarea justiției este cazul când o instanță judecătorească competentă și în ordinea prevăzută de lege casează hotărârea judecătorească irevocabilă ca urmare a unor neregularități sau inechități.

De aceea, caracterul irevocabil și obligatoriu al ordonanței judecătorești din 14.12.2010 adoptată de judecătorul Serghei Gubenco, garantat de art. 120 din Constituție, constituie obiectiv o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) CPP care exclude urmărirea penală și punerea sub învinuire a judecătorului Serghei Gubenco pentru adoptarea lor, indiferent de faptul că în opinia Procurorului General- interimar Eduard Harunjen și a procurorului în Procuratura Anticorupție Dorin Compan această ordonanță este neîntemeiată și ilegală și a fost adoptată în opinia lor, pentru a contribui la spălarea de bani.

Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție a hotărât că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legii ce urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată la cererea părților sau din oficiu să sesizeze Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională în pct. 3 a hotărârii nr. 7 din 13 februarie 2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală“ de asemenea a statuat că „având în vedere dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practica aplicării lor de către organele de drept.“

Până în prezent nu există o hotărâre a Curții Constituționale, având ca obiect practica de aplicare a dispozițiilor art. 19 alin.(4) - (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora de către Procurorul General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului pentru acte de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în baza art. 42 alin.(5), art. 243 alin.(3) lit. b) CP prin adoptarea unor hotărâri judecătorești irevocabile, neanulate în ordine prevăzută de lege.

Procurorul pentru misiuni speciale a Procuraturii Generale Viorel Radeachi în ședința de judecată a solicitat respingerea sesizării din motiv că nu are legătură cu examinarea plîngerii înaintate în baza art.313 CPP.

Instanța de judecată audiind participanții procesului, verificînd înlăturarea condițiilor invocate în Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 în cererea înaintată de către avocatul Gheorghe Ulianovschi în interesele lui Serghei Gubenco în cadrul ședinței de judecată, și stabilind înlăturarea condițiilor menționate, ajunge la concluzia de a admite cererea apărătorului Gheorghe Ulianovschi și a sesiza Curtea Constituțională referitor la verificarea constituționalității a prevederilor art. 19 alin.(4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului.

Instanța reține că, potrivit art.7 alin.3 CPP, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art.135 alin.1 lit.g) din Constituția RM, Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.1 lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale judecătorul nu poate să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate. Acesta urmează să verifice și să indice doar dacă:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia (în cazul în care nu este ridicată de către instanța de judecată din oficiu);
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

Astfel, cererea avocatului Gheorghe Ulianovschi în interesele lui Serghei Popovici întrunește condițiile indicate, și anume prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

La admiterea cererii avocatului, instanța remarcă că prin hotărârea Curtea Constituțională nr.7 din 13 februarie 2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală, în pct. 3 s-a expus că având în vedere dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practica aplicării lor de către organele de drept.

În cazul în speță, procurorul a declarat personal ordonanțele judecătorești irevocabile din 21 noiembrie 2011 și din 30 august 2013 ca neîntemeiate și ilegale ca contrare dispozițiilor Codului de procedură civilă, fără ca ultimele să fie anulate de instanțele ierarhic superioare.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.1 lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, în momentul în care judecătorul ordinar constată sau este invocată de către părți o anumită incertitudine privind constituționalitatea actului aplicabil, acesta este obligat să demareze procesul de exercitare a controlului constituționalității.

Totodată, ca rezultat al admiterii cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța dispune suspendarea procesului pînă la expunerea Curții Constituționale pe margine sesizării vizate.

În baza art. 342 CPP instanța:-

DISPUNE:

Se admite cererea avocatului Gheorghe Ulianovschi în interesele lui Serghei Gubenco referitor la verificarea constituționalității a prevederilor art. 19 alin.(4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității a prevederilor art. 19 alin.(4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Judecător de instrucție
a judecătorești din Chișinău

Copia corespunde originalului, judecător

Anatolie Galben

Anatolie Galben

Judecătorului de instrucție
al Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău

de la Gheorghe Ulianovschi, avocat,
apărător al judecătorului S. Gubenco,
învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de
art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP

CERERE

de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin(4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora în practica de aplicare a lor de către Procurorul General-interimar al R.M. la pornirea urmăririi penale împotriva judecătorului S. Gubenco și punerea lui sub învinuire în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP

I. NECESITATEA RIDICĂRII EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE.

1. **La examinarea plângerii împotriva ordonanței Procurorului General-interimar al R.M E. Harunjen din 15 septembrie 2016 privind pornirea urmăririi penale împotriva judecătorului S. Gubenco în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP și împotriva ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din 21 septembrie 2016 de punere sub învinuire a judecătorului S. Gubenco în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP judecătorul de instrucție urmează să verifice respectarea dispozițiilor art. 19 alin(4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora de către Procurorul General-interimar E. Harunjen și procurorul D. Compan la pornirea urmăririi penale și punerea sub învinuire a judecătorului S. Gubenco pentru pronunțarea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.11.2010, neanulată de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de legea de procedură civilă, ca acte de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.**
2. **Considerăm că practica de aplicare a art. 19 alin(4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora de către Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen și procurorul D. Compan la pornirea urmăririi penale și punerea sub învinuire a judecătorului S. Gubenco pentru pronunțarea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010, neanulată de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de legea de procedură civilă ca acte de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP este contrară art. 114, 116 alin(1), art. 120, art. 124 alin(1) din Constituție și art. 6 §1 din Convenția E.D.O.**

II. ARGUMENTELE PRIVIND NECONSTITUȚIONALITATEA ACESTEI PRACTICI DE APLICARE A DISPOZIȚIILOR ART. 19 Alin(4) ȘI (5) A LEGII CU PRIVIRE LA STATUTUL JUDECĂTORULUI.

3. Conform art. 19 al Legii cu privire la statutul judecătorului:

- urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvârșirii de către judecător al infracțiunilor specificate la art. 243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al R.M., acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar (vezi alin(4));
- toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale (vezi alin(5)).

Codul de procedură penală prevede expres următoarele condiții ce trebuie respectate la pornirea urmăririi penale:

- condițiile speciale de urmărire penală față de anumite categorii de persoane care beneficiază, conform legii, de un anumit grad de imunitate se asigură în baza Constituției, tratatelor internaționale, Codului de procedură penală și alte legi. (art. 9 alin(2) CPP);
- procurorul are obligația în limitele competenței sale, de a porni urmărirea penală în cazul în care este sesizat, în modul prevăzut de Codul de procedură penală, că s-a săvârșit o infracțiune. (art.27 alin(2) CPP)
- procurorul sesizat în modul prevăzut de art. 262 și art. 273 CPP dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale numai în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală. (art. 274 alin(1) CP)
- urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație. (art. 275 pct. 7) CPP)

- **Curtea E.D.O. în jurisprudența sa a statuat** că a avea o „bănuială rezonabilă” presupune existența faptelor sau informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea. Faptul că bănuiala este presupusă cu bună-credință nu este suficient. (vezi §48 a hotărârii Curții E.D.O. în cauza Cebotari c. Moldova din 13 noiembrie 2007 și §68 a hotărârii Curții E.D.O. în cauza Stepuleac c. Moldova din 6 noiembrie 2007)

La pornirea urmăririi penale și punerea sub învinuirea a judecătorului S. Gubenco în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP, Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen și procurorul D. Compan, aplicând dispozițiile art. 19 alin(4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului, **n-a respectat nici cerințele Codului de procedură penală și nici garanțiile instituite de normele constituționale și actele internaționale.**

3.1. În fapt.

Prin procesul-verbal de autosesizare din 15 septembrie 2016 procurorul în procuratura Anticorupție D. Compan a recunoscut că constatat faptul că din materialele acumulate de el rezultă o bănuială rezonabilă că judecătorul S. Gubenco prin pronunțarea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010, recunoscută de el ca contrară legii, a contribuit la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani și a propus Procurorului General de a porni urmărirea penală împotriva judecătorului S. Gubenco în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP. (vezi copia procesului-verbal de autosesizare anexată la plângere).

Procurorul General-interimar al Republicii Moldova E. Harunjen, în baza constatărilor făcute de procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan în procesul-verbal de autosesizare, prin ordonanța din 15 septembrie 2016 a pornit urmărirea penală în privința judecătorului S. Gubenco în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP. (vezi ordonanța anexată la plângere).

Ulterior, tot în baza constatărilor făcute în procesul-verbal de autosesizare din 15 septembrie 2016, procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan prin ordonanța din 21 septembrie 2016 l-a pus sub învinuire pe judecătorul S. Gubenco în săvârșirea actelor de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP. (vezi ordonanța anexată la plângere)

Constatățile procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din procesul-verbal de autosesizare care au stat la baza pornirii urmăririi penale în privința judecătorului S. Gubenco și punerii sub învinuire a lui în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP rezumativ se reduc la următoarele.

La 10 decembrie 2010 la judecătoria Comrat cu cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești s-a adresat Seabon Limited 122-126 Tooley Street London SE1 2 TU privind încasarea sumei de 200 000 000 dolari SUA în mod solidar de la 3 debitori - unul aflat pe teritoriul raionului Comrat, R.M., iar doi aflați pe teritoriul Federației Ruse.

Examinând cererea menționată judecătorul în judecătoria Comrat, S. Gubenco, prin ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 a admis cererea creditorului și a încasat suma de 200 000 000 dolari SUA de la debitori.

Această ordonanță judecătorească irevocabilă a fost pusă în executare și executată de către executorul judecătoresc O. Buzadjiu.

Indicând că a verificat legalitatea acestei ordonanțe judecătorești irevocabile în baza materialelor din dosarul civil nr. 2p-497/2010 Procurorul D. Compan în procesul-verbal de autosesizare a considerat că ordonanța judecătorească irevocabilă din 14 decembrie 2010 pronunțată de judecătorul S. Gubenco este neîntemeiată și contravine prevederilor capitolului IV, art. art. 130, 169, 170, 345 și 348 din Codul de procedură civilă, precum și bazei probatorii în cauză.

De aceea, în opinia Procurorului D. Compan, instanța de judecată, adică judecătorul S. Gubenco urma să dispună respingerea cererilor creditorilor.

În baza acestor constatări, procurorul D. Compan a concluzionat că în dosarul civil nr. 2p-497/2010 există urme ale coparticipării lui Gubenco Serghei la spălarea banilor și anume existența documentelor semnate de acesta prin care se dă câștig de cauză creditorului în vederea încasării preținsei sumei debitoare în mărime totală de peste 200 mln. dolari SUA.

Mai mult, afirmațiile procurorului D. Compan din procesul-verbal de autosesizare precum că el a verificat materialele dosarului civil nr. 2p-497/2010 în baza cărora judecătorul S. Gubenco a pronunțat ordonanța judecătorească din 14.12.2010, nici nu corespunde adevărului, deoarece acest dosar civil, de rând cu alte dosare, termenul de păstrare a cărora a expirat, a fost nimicit încă în anul 2014, fapt confirmat prin actul nr. 12 din 25.02.2014 și nota informativă a CSM cu privire la verificarea sesizării Procurorului

General-interimar E. Harunjen despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului S. Gubenco. (copia notei informative se anexează)

În așa mod, procurorul D. Compan, declarând personal ordonanța judecătorească din 14.12.2010 ca neîntemeiată și ilegală ca contrară dispozițiilor Codului de procedură civilă, a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul S. Gubenco a infracțiunii de coparticipare la spălarea de bani în sumă de peste 200 mln dolari SUA, prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

Anume aceste constatări ale procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din procesul-verbal de autosesizare au stat la baza ordonanței Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen din 15 septembrie 2016 de pornire a urmăririi penale în privința judecătorului S. Gubenco și în baza lor procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan l-a pus pe el sub învinuire în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

3.2. În drept

În opinia noastră, aceste constatări ale procurorului D. Compan din procesul-verbal din 15 septembrie 2016 de autosesizare nu se bazează pe probe (fapte și informații) concrete ce se conțin în materialele dosarului penal.

Ele se întemeiază în exclusivitate pe presupunerile procurorului bazate pe opiniile sale personale, referitoare la ilegalitatea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010, făcute cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și Convenției E.D.O., legii de procedură civilă și legii de procedură penală ce garantează dreptul judecătorului S. Gubenco la inviolabilitatea personală asigurat prin principiile independenței și prezumției imparțialității judecătorului la îndeplinirea justiției și, în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

Astfel, conform Constituției:

- justiția se îndeplinește în numele legii de instanțele judecătorești (art. 114 din Constituție);
- judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii (art. 116 alin(1) din Constituție);
- hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori (art. 120 din Constituție);
- procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii (art. 124 alin (1) din Constituție).

Conținutul acestor norme constituționale mai detaliat este dezvăluit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretare a lor.

Astfel, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului a statuat că:

„Dispozițiile art. 114 și art. 116 alin(1) din Constituție și art. 17 din Legea cu privire la statutul judecătorului, instituie principiul independenței judecătorului, fără de care este imposibilă o activitate autentică de îndeplinire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de îndeplinire a justiției...prin declararea inviolabilității judecătorului...

...Esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenată urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, de apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepția „cazurilor de rea-credință.” (vezi §§50 și 59 a hotărârii)

Referitor la „cazurile de rea-credință” a judecătorilor la adoptarea hotărârilor judecătorești, **Curtea Constituțională în hotărârea nr. 28 din 14 decembrie 2010 a statuat** că inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție (vezi pct. 7.3 a hotărârii).

Principiul securității raporturilor juridice în opinia Curții Constituționale impune ca soluția judecătorului dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție (vezi pct. 7.4 a hotărârii).

De asemenea, Curtea Constituțională a menționat că nici un alt organ al puterii de stat nu este în drept să verifice legalitatea hotărârilor judecătorești și să pună la îndoială forța juridică a actului judecătorec, cu excepție unei instanțe judecătorești competente conform legii în cazurile și modul stabilit de lege (vezi pct. 7 a hotărârii).

Tot în această hotărâre Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legea (vezi pct. 7 a hotărârii).

Cu referire la actele internaționale privind independența judecătorilor, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 26 din 11.11.2014 privind controlul constituționalității unor prevederi legale referitoare la imunitatea judecătorului (2), din nou a menționat „că independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia, fiind realizată sub rezerva unei prudențe, determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse.” (vezi §41 a hotărârii)

De asemenea, și Consiliul Superior al Magistraturii ca garant al independenței autorității judecătorești consideră că nu poate fi tras la răspundere un judecător pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită de lege. (vezi hotărârea CSM nr. 280/19 din 22 iunie 2010, copia este anexată la plângere și hotărârea nr. 463/20 din 05.07.2016 copia căreia se anexează la prezenta cerere)

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de interpretare a art. 6 §1 din Convenția E.D.O. a statuat că „principiul potrivit căruia un tribunal va fi prezumat lipsit de prejudecată personală sau parțialitate este de mult timp stabilit în jurisprudența Curții.

El reflectă un element important al preeminenței dreptului și anume că verdictul tribunalului este definitiv și obligatoriu, cu excepția dacă este clasat de o instanță superioară ca urmare a unor neregularități sau inechități.

Acest principiu trebuie să se aplice în mod echitabil tuturor formelor de tribunal, inclusiv juraților.” (vezi §32 a hotărârii din 10 iunie 1996 în cauza Pullar c. Regatului Unit, precum și §§44 - 45 a hotărârii Curții E.D.O. din 6 decembrie 2005 în cauza Popov c. Moldova (2))

Codul de procedură penală și Codul de procedură civilă stabilește un șir de garanții procedurale care asigură respectarea acestor principii constituționale și convenționale și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția E.D.O.

Astfel, conform art. 16 alin(1) și art. 19 alin(2) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea judecătorească emisă în pricina civilă poate fi controlată numai de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod (CPC) și de alte legi.

Conform Codului de procedură penală:

- procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care R.M. este parte, cu prevederile Constituției R.M. și ale CPP (art. 7 alin(1) CPP);
- în procesul penal nu pot fi admise ca probe, și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală (art. 94 alin(1) pct. 8) CPP);
- constituie încălcarea esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală încălcările admise la administrarea probelor în cauza penală respectivă (art. 94 alin(2) CPP);
- urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație (art. 275 pct. 7) CPP).

Contrar acestor garanții procesuale instituite de normele constituționale și actele internaționale, de CPC și CPP, ce asigură respectarea principiilor privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, caracterului obligator al hotărârilor judecătorești irevocabile, independenței și prezumției imparțialității judecătorilor la adoptarea și pronunțarea lor, procurorul D. Compan neglijând art. 124 alin(1) din Constituție și-a asumat în mod arbitrar atribuțiile unei instanțe de competență exclusivă a căreia este verificarea legalității ordonanței judecătorești din 14.12.2010, adoptată de judecătorul S. Gubenco, și a declarat-o neîntemeiată și contrară prevederilor Codului de procedură civilă.

Declarând în mod arbitrar ordonanța judecătorească irevocabilă din 14.12.2010 neîntemeiată și contrară Codului de procedură civilă, procurorul D. Compan a concluzionat că în dosarul civil nr. 2p-497/2010 există urme ale complicității lui Serghei Gubenco la spălarea banilor și anume existența documentelor

semnate de acesta prin care se dă câștig de cauză creditorului în vederea încasării pretinselor sume debitoare în mărime totală de peste 200 mln dolari SUA.

Astfel, procurorul D. Compan cu încălcarea flagrantă a cerințelor art.114, art. 116 alin(1), art.120 și art. 124 din Constituție, art. 16 alin(1) și art. 19 alin(2) Cod de procedură civilă, art. 7 alin(1) CPP și art. 6 §1 din Convenția E.D.O. ilegal a declarat ordonanța judecătorească din 14.12.2010 neîntemeiată și contrară Codului de procedură civilă și a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănuiele rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul S. Gubenco a infracțiunii de complicitate la spălarea banilor prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

Deoarece aceste probe au fost administrate ilegal conform art. 94 alin(1) pct. 8) și alin(2) CPP ele nu pot fi admise ca probe și se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești.

Mai mult, conform art. 94 alin(3) CPP încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 114, art. 116 alin(1), art. 120 și art. 124 din Constituție, art. 16 alin(1) și art. 19 alin(2) Cod de procedură penală, art. 7 alin(1) CPP și art. 6 §1 din Convenția E.D.O. de către procurorul D. Compan la administrarea acestor probe confirmă cu certitudine faptul încălcării lor de către el și vinovăția lui în admiterea lor.

Plus la acestea judecătorul S. Gubenco se învinuiește și în aceea că el prin ordonanța judecătorească din 14.12.2010 recunoscută de procuror ca ilegală a acordat ajutor prin înlăturarea obstacolelor la realizarea infracțiunii de spălare de bani de către autori, caracterizată prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la transferul, dobândirea și utilizarea banilor în sumă de peste 200 mln de dolari SUA, de către persoane care știau ori trebuia să știe că constituie venituri ilicite, realizând o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălare a banilor, care implică mai mulți actori din diferite state. (vezi pag. 4 a ordonanței de punere sub învinuire)

Și aceste afirmații se bazează în exclusivitate nu pe probe ci pe presupunerile procurorului D. Compan, deoarece:

- în cauză procurorul n-a stabilit concret cine este autorul sau autorii spălării de bani. Or, în lipsa autorului spălării de bani și înțelegerii lui cu complicile, se exclude coparticiparea judecătorului S. Gubenco la spălarea banilor.
- În cauză, în general nu există nici o probă care direct sau indirect ar confirma faptul spălării de bani și că banii încasați la cererea creditorului de la debitori prin ordonanța judecătorească din 14.12.2010 constituiau venituri ilicite.

De asemenea, menționăm și faptul că conform art. 275 pct. 7) CPP urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație.

În cele menționate mai sus am demonstrat că împotriva judecătorului S. Gubenco a fost pornită urmărirea penală și el a fost pus sub învinuire în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP pentru faptul că el a adoptat ordonanța judecătorească din 14.12.2010, care în opiniile Procurorului General-interimar al R.M. și a procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan sunt neîntemeiate și ilegale și care în opinia lor au fost adoptate cu scopul de a contribui la spălarea banilor.

De jure și de facto aceste ordonanțe judecătorești irevocabile sunt obiectul urmării penale și învinuirii judecătorului S. Gubenco în complicitate la infracțiunile de spălare de bani prin adoptarea lor.

În cele menționate mai sus, de asemenea am demonstrat că, conform art. 116 alin(1) și art. 120 din Constituție, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Curții E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărârea judecătorească irevocabilă are caracter obligatoriu pentru autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

Excepție de la aceste principii fundamentale ce asigură independența judecătorilor la îndeplinirea justiției este cazul când o instanță judecătorească competentă și în ordinea prevăzută de lege casează hotărârea judecătorească irevocabilă ca urmare a unor neregularități sau inechități.

De aceea caracterul irevocabil și obligatoriu al ordonanței judecătorești din 14.12.2010 adoptată de judecătorul S. Gubenco, garantat de art. 120 din Constituție, constituie obiectiv o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) CPP care exclude urmărirea penală și punerea sub învinuire a judecătorului S. Gubenco pentru adoptarea lor, indiferent de faptul că în opinia Procurorului General-interimar al R.M. și a procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan această ordonanță este neîntemeiată și ilegală și a fost adoptată în opinia lor, pentru a contribui la spălarea de bani.

- 3.3. În baza elementelor de fapt și de drept expuse în pct. 3.1 - 3.2 ale prezentei cereri considerăm că practica de aplicare a dispozițiilor art. 19 alin(4) - (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora de către Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen și**

procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan la pornirea urmăririi penale și punerea sub învinuire a judecătorului S. Gubenco pentru pronunțarea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010, neanulată de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de legea de procedură civilă, ca acte de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP, este contrară art. 114, art. 116 alin(1), art. 120, art. 124 alin(1) din Constituție și art. 6 §1 din Convenția E.D.O.

III. HOTĂRÂREA SOLICITATĂ

4. Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin(1) lit. a) și g) din Constituție a hotărât că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legii ce urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată la cererea părților sau din oficiu să sesizeze Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională în pct. 3 a hotărârii nr. 7 din 13 februarie 2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală” de asemenea a statuat că „având în vedere dispozițiile art. 31 alin(1) și (3) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practica aplicării lor de către organele de drept.” (vezi hotărârea publicată în M.O. nr. 19-20/6 din 22.02.2001)

Până în prezent nu există o hotărâre a Curții Constituționale, având ca obiect practica de aplicare a dispozițiilor art. 19 alin(4) - (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora de către Procurorul General la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului pentru acte de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP prin adoptarea unor hotărâri judecătorești irevocabile, neanulate în ordine prevăzută de lege.

Astfel, condițiile de formă pentru sesizarea Curții Constituționale în cauză sunt întrunite.

5. Din aceste motive, în temeiul art. 135 alin(1) lit. a) și g) din Constituție și conform hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin(1) lit. a) și g) din Constituția R.M., -

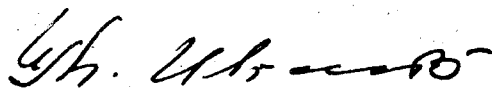
CER:

1. Admiterea prezentei cereri.
2. De a sesiza Curtea Constituțională privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru a verifica constituționalitatea practicii de aplicare a dispozițiilor art. 19 alin(4) - (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului în sensul atribuit acestora de către Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen și procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan la pornirea urmăririi penale și punerea sub învinuire a judecătorului S. Gubenco pentru pronunțarea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010, neanulată de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, ca acte de complicitate la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.
3. Despre rezultatul soluționării prezentei cereri rugăm să ne informați.

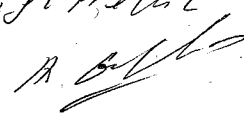
Anexă:

1. Copia hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 463/20 din 5 iulie 2016
2. Copia cererii pentru procuror;
3. Copia notei informative a CSM.

Cu respect

Gheorghe Ulianovschi, avocat,
apărător al judecătorului S. Gubenco,
învinuit în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

corespunde cu originalul
judecător

**Judecătorului de instrucție
al judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău**

petiționar: Gheorghe Ulianovschi, avocat
apărător al judecătorului Serghei Gubenco,
învinuit în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit b) CP
mandatul avocatului este anexat la materialele cauzei

adresa avocatului: 2025, mun. Chișinău,
stradela Protoiereu Mihail Berezovschi, 17
tel. mob. 0 79 478 196

judecătorul S. Gubenco este deținut
în izolatorul de detenție al CNA

PLÂNGERE

(în baza art. 313 CPP)

I. ACTELE PROCEDURALE CONTESTATE ȘI TEMEIURILE ILEGALITĂȚII LOR

- 1. La 15 septembrie 2016 procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan** prin procesul-verbal de autosesizare a propus Procurorului General de a porni urmărirea penală în privința judecătorului în judecătoria Comrat, Serghei Gubenco, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP. (copia se anexează - anexa nr. 1)
- 2. Procurorul General-interimar al Republicii Moldova, E. Harunjen**, prin ordonanța din 15 septembrie 2016 a dispus pornirea urmăririi penale în privința judecătorului S. Gubenco în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP, recunoscându-l astfel bănuit în săvârșirea acestei infracțiuni. (copia se anexează - anexa nr. 2)
- 3. La 21 septembrie 2016 prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, D. Compan**, l-a pus sub învinuire pe judecătorul în judecătoria Comrat, Serghei Gubenco, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP. (copia se anexează - anexa nr. 3)
- 4. Conform Codului de procedură penală:**

- procurorul are obligația în limitele competenței sale, de a porni urmărirea penală în cazul în care este sesizat, în modul prevăzut de Codul de procedură penală, că s-a săvârșit o infracțiune (art. 27 alin(1) CPP);
- procurorul sesizat în modul prevăzut de art. 262 și art. 273 CPP dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale numai în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală (art. 274 alin(1)CP);
- urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație (art. 275 pct. 7) CPP).

Curtea E.D.O în jurisprudența sa a statuat că a avea o „bănuială rezonabilă” presupune existența faptelor sau informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea. Faptul că bănuiala este presupusă cu bună-credință nu este suficient. (vezi §48 a hotărârii Curții E.D.O. în cauza Cebotari c. Moldova din 13 noiembrie 2007 și §68 a hotărârii Curții E.D.O. în cauza Stepuleac c. Moldova din 6 noiembrie 2007).

O bănuială rezonabilă că o persoană a săvârșit infracțiunea care formează obiectul urmăririi penale sau judecării cauzei **trebuie să fie bazată pe probe administrate în conformitate cu Codul de procedură penală.** (vezi pct. 5 a hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 15 aprilie 2013 „Despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu”)

- 5. Considerăm ilegale ordonanța Procurorului General-interimar al R.M. din 15 septembrie 2016 și ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din 21 septembrie 2016** din motivul lipsei unei bănuieli rezonabile că judecătorul S. Gubenco ar fi săvârșit infracțiunea pentru care în privința lui a fost pornită urmărirea penală și pentru care el a fost pus sub învinuire.

Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău			
CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRĂRII			
JUDECĂTORIA RÎȘCANI mun. CHIȘINĂU			
Intrare Nr.	55	102	
"	28	10	2016

Aceste ordonanțe sunt ilegale și din motivul că în cauză există o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) CPP care exclude pornirea urmăririi penale în privința judecătorului S. Gubenco și punerea lui sub învinuire în săvârșirea infracțiunii în care el este acuzat.

De jure și de facto prin aceste ordonanțe Procurorul General-interimar al Republicii Moldova, E. Harunjen, și procurorul D. Compan i-au încălcat dreptul judecătorului S. Gubenco la inviolabilitatea personală asigurat prin principiile caracterului obligatoriu al hotărârilor judecătorești irevocabile, independenței și prezumției imparțialității judecătorilor la adoptarea lor, garantate de art. 116 alin(1) art. 120 din Constituție, art. 6 §1 din Convenția E.D.O. și art. 17 lit. c) a Legii cu privire la statutul judecătorului.

Acest fapt conform art. 299¹ raportat la art. 298 alin(1) CPP constituie temei pentru a depune plângere împotriva acestor ordonanțe.

Din aceste motive, conform art. 299¹ CPP, apărătorul judecătorului S. Gubenco la 5 octombrie 2016 a depus plângere Procurorului General-interimar al R.M. împotriva ordonanței Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen din 15 septembrie 2016 și ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din 21 septembrie 2016. (copia se anexează - anexa nr. 4)

Însă, în termenul de 15 zile de la primirea plângerii prevăzut de art. 299² alin(1) raportat la art. 299 CPP, Procurorul General nu a comunicat decizia sa asupra plângerii apărătorului judecătorului S. Gubenco.

De aceea, conform art. 313 CPP, prezenta plângere se înaintează judecătorului de instrucție în baza acelorași temeiuri indicate în plângerea adresată Procurorului General al R.M.

Plângerea se adresează judecătorului de instrucție al judecătoriei Râșcani mun. Chișinău la locul aflării Procuraturii Generale a R.M., deoarece se contestă atât ordonanța Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen din 15 septembrie 2016, cât și ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din 21 septembrie 2016, care în opinia noastră nu pot fi soluționate separat.

II. ARGUMENTELE PRIVIND ILEGALITATEA ACESTOR DOUĂ ORDONAȚE DIN 15 SEPTEMBRIE 2016 ȘI DIN 21 SEPTEMBRIE 2016 DIN MOTIVUL LIPSEI BĂNUIELII REZONABILE CĂ JUDECĂTORUL S. GUBENCO AR FI SĂVÂRȘIT INFRAȚIUNEA ÎN CARE EL ESTE ACUZAT

6. În fapt.

Procurorul General-interimar al R.M., E. Harunjen, prin ordonanța din 15 septembrie 2016 a pornit urmărirea penală în privința judecătorului S. Gubenco bazându-se în exclusivitate pe constatările făcute de către procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan în procesul-verbal din 15 septembrie 2016 de autosesizare.

Aceste constatări ale procurorului D. Compan din procesul-verbal de autosesizare din 15 septembrie 2016 rezumativ se reduc la următoarele:

La 10 decembrie 2010 la judecătoria Comrat cu cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești s-a adresat Seabon Limited 122-126 Tooley Street London SE1 2 TU privind încasarea sumei de 200 000 000 dolari SUA în mod solidar de la 3 debitori - unul aflat pe teritoriul raionului Comrat, R.M., iar doi aflați pe teritoriul Federației Ruse.

Examinând cererea menționată judecătorul în judecătoria Comrat, S. Gubenco, prin ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 a admis cererea creditorului și a încasat suma de 200 000 000 dolari SUA de la debitori.

Această ordonanță judecătorească irevocabilă a fost pusă în executare și executată de către executorul judecătoresc O. Buzadjiu.

Menționând că a verificat legalitatea acestei ordonanțe judecătorești în baza materialelor din dosarul civil nr. 2p-497/2010, procurorul D. Compan a considerat că această ordonanță judecătorească irevocabilă pronunțată de către judecătorul S. Gubenco de admitere a cererii creditorului este neîntemeiată și contravine prevederilor capitolului IV, art. art. 130, 345, și 348 Cod de procedură civilă, precum și bazei probante existente pe această cauză.

De aceea, în opinia procurorului D. Compan instanța de judecată, adică judecătorul S. Gubenco urma să dispună respingerea cererii creditorului.

În baza acestor constatări, procurorul D. Compan a concluzionat că în dosarul civil nr. 2p-497/2010 există urme ale coparticipării lui Serghei Gubenco la spălarea banilor și anume existența documentelor semnate de acesta prin care se dă câștig de cauză creditorului în vederea încasării pretinsei sume debitoare în mărime totală de peste 200 mln. dolari SUA.

În așa mod, în baza dosarului civil nr. 2p-497/2010, procurorul D. Compan declarând personal ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 neîntemeiată și ilegală ca și contrară dispozițiilor Codului de procedură civilă, a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănuiele rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul S. Gubenco a infracțiunii de coparticipare la spălarea de bani în sumă de 200 mln. dolari SUA prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

7. În drept.

În opinia noastră, aceste constatări ale procurorului D. Compan din procesul-verbal din 15 septembrie 2016 de autosesizare nu se bazează pe probe (fapte și informații) concrete ce se conțin în materialele dosarului penal.

Ele se întemeiază în exclusivitate pe presupunerile procurorului bazate pe opiniile sale personale, referitoare la ilegalitatea ordonanței judecătorești irevocabile din 14 decembrie 2010 și făcute cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și Convenției E.D.O., legii de procedură civilă și legii de procedură penală ce garantează dreptul judecătorului S. Gubenco la inviolabilitatea personală asigurat prin principiile independenței și prezumției imparțialității judecătorului la înfăptuirea justiției și, în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

Astfel, conform Constituției:

- judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii (art. 116 alin(1) din Constituție);
- hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori (art. 120 din Constituție);

Sub acest aspect Curtea Constituțională în hotărârea nr. 28 din 14 decembrie 2010 a statuat că inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție (vezi pct. 7.3 a hotărârii - extrasul din care se anexează - anexa nr. 5).

Principiul securității raporturilor juridice în opinia Curții Constituționale impune ca soluția judecătorului dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție (vezi pct. 7.4 a hotărârii).

Tot în această hotărâre Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legea (vezi pct. 7 a hotărârii).

De asemenea și Consiliul Superior al Magistraturii ca garant al independenței autorității judecătorești consideră că nu poate fi tras la răspundere un judecător în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită. (vezi hotărârea CSM nr. 280/19 din 22 iunie 2010 copia căreia se anexează - anexa nr. 6)

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de interpretare a art. 6 §1 din Convenția E.D.O. a statuat că „*principiul potrivit căruia un tribunal va fi prezumat lipsit de prejudecată personală sau parțialitate este de mult timp stabilit în jurisprudența Curții.*”

El reflectă un element important al preeminenței dreptului și anume că verdictul tribunalului este definitiv și obligatoriu, cu excepția dacă este clasat de o instanță superioară ca urmare a unor neregularități sau inechități.

Acest principiu trebuie să se aplice în mod echitabil tuturor formelor de tribunal, inclusiv juraților.” (vezi §32 a hotărârii din 10 iunie 1996 în cauza Pullar c. Regatului Unit, extrasul din care se anexează - anexa nr. 7, vezi de asemenea și §§44-45 a hotărârii Curții E.D.O. din 6 decembrie 2005 în cauza Popov c. Moldova (2)).

Codul de procedură penală și Codul de procedură civilă stabilește un șir de garanții procedurale care asigură respectarea acestor principii constituționale și convenționale și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția E.D.O.

Astfel, conform art. 16 alin(1) și art. 19 alin(2) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea judecătorească emisă în pricina civilă poate fi controlată numai de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod (CPC) și de alte legi.

Conform Codului de procedură penală:

- procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care R.M. este parte, cu prevederile Constituției R.M. și ale CPP (art. 7 alin(1) CPP);
- în procesul penal nu pot fi admise ca probe, și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală (art. 94 alin(1) pct. 8) CPP);
- constituie încălcarea esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală admise la administrarea probelor în cauza penală respectivă (art. 94 alin(2) CPP);

Contrar acestor garanții procesuale ce asigură respectarea principiilor caracterului obligator al hotărârilor judecătorești irevocabile, independenței și prezumției imparțialității judecătorilor la adoptarea și pronunțarea lor, procurorul D. Compan și-a asumat în mod arbitrar atribuțiile unei instanțe ierarhic superioare de competența exclusivă a căreia este verificarea legalității ordonanței judecătorești din 14 decembrie 2010, adoptate de judecătorul S. Gubenco, și a declarat această ordonanță neîntemeiată și contrară prevederilor Codului de procedură civilă.

Declarând în mod arbitrar ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 neîntemeiată și contrară Codului de procedură civilă procurorul D. Compan a concluzionat că „...în dosarul civil nr. 2p-497/2010 există urme ale coparticipării lui Serghei Gubenco la spălarea banilor și anume existența documentelor semnate de acesta prin care se dă câștig de cauză creditorului în vederea încasării preținsei sume debitoare în mărime totală de peste 200 mln dolari SUA.”

Mai mult, această constatare a procurorului D. Compan făcută de el cică în baza materialelor dosarului civil nr. 2p-497/2010 în general nu corespunde adevărului, deoarece acest dosar civil, de rând cu alte 18 400 dosare, a fost distrus conform actului nr. 12 din 25.02.2014 în legătură cu expirarea termenului de păstrare a lor, fapt confirmat prin acest act anexat la dosarul penal.

Astfel, procurorul D. Compan cu încălcarea flagrantă a cerințelor art. 116 alin(1) și art. 120 din Constituție, art. 16 alin(1) și art. 19 alin(2) Cod de procedură civilă, art. 7 alin(1) CPP și art. 6 §1 din Convenția E.D.O. ilegal a declarat ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 neîntemeiată și contrară Codului de procedură civilă și a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul S. Gubenco a infracțiunii de coparticipare la spălarea banilor prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

Deoarece această probă a fost administrată cu încălcarea esențială a legii procesual penale conform art. 94 alin(1) pct. 8) și alin(2) CPP ea nu poate fi admisă ca probă și se exclude din dosar, nu poate fi prezentată în instanța de judecată și nu poate fi pusă la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești.

Mai mult, conform art. 94 alin(3) CPP încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 116 alin(1) și art. 120 din Constituție, art. 16 alin(1) și art. 19 alin(2) Cod de procedură civilă, art. 7 alin(1) CPP și art. 6 §1 din Convenția E.D.O. de către procurorul D. Compan la administrarea acestei probe confirmă cu certitudine faptul încălcării lor de către el și vinovăția lui în admiterea lor.

Plus la acestea judecătorul S. Gubenco se învinuiește și în aceea că el prin ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 recunoscută de procuror ca ilegală a acordat ajutor prin înlăturarea obstacolelor la realizarea infracțiunii de spălare de bani de către autori..., caracterizată prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la transferul, dobândirea și utilizarea banilor în sumă de 200 mln de dolari SUA, de către persoane care știau ori trebuia să știe că constituie venituri ilicite, realizând o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălare a banilor, care implică mai mulți actori din diferite state.

Și aceste afirmații se bazează în exclusivitate nu pe probe ci pe presupunerile procurorului D. Compan, deoarece:

- în cauză procurorul n-a stabilit concret cine este autorul sau autorii spălării de bani. Or, în lipsa autorului spălării de bani și înțelegerii lui cu complicele, se exclude coparticiparea judecătorului S. Gubenco la spălarea banilor. (vezi art. 41 și 42 CP)
- în cauză nu există nici o probă care direct sau indirect ar confirma că banii încasați la cererea creditorului de la debitori prin ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2016 constituiau venituri ilicite.

În baza acestor elemente de fapt și de drept considerăm că în cauză lipsesc careva probe care ar confirma afirmațiile procurorului D. Compan din procesul-verbal de autosesizare din 15 septembrie 2016, că există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea de către judecătorul S. Gubenco a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

Din aceste considerente susținem că ordonanța Procurorului General-interimar al R.M. din 15 septembrie 2016 prin care s-a dispus pornirea urmăririi penale în privința judecătorului S. Gubenco în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP este ilegală din motivul că se bazează în exclusivitate pe presupunerile procurorului D. Compan făcute în procesul-verbal de autosesizare din 15 septembrie 2016 privind ilegalitatea ordonanței judecătorești irevocabile din 14 decembrie 2010 adoptate de către judecătorul S. Gubenco prin care el cică a contribuit la spălarea banilor.

Conform art. 281 alin(1) CPP dacă procurorul care efectuează urmărirea penală consideră că probele acumulate sunt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei.

După pornirea urmăririi penale în privința judecătorului S. Gubenco, în afară de constatările făcute în procesul-verbal de autosesizare din 15 septembrie 2016, procurorul D. Compan n-a administrat la materialele cauzei careva probe, care ar confirma faptul că ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 a fost anulată în ordinea prevăzută de lege, și care ar fi concludente și suficiente pentru a-l pune sub învinuire pe judecătorul S. Gubenco pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

De aceea, procurorul D. Compan prin ordonanța din 21 septembrie 2016 l-a pus pe judecătorul S. Gubenco sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP ilegal în baza unor presupuneri făcute de el în procesul-verbal de autosesizare din 15 septembrie 2016.

În baza acestor elemente de fapt și de drept considerăm că ordonanța Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen din 15 septembrie 2016 și ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din 21 septembrie 2016 sunt ilegale și urmează a fi anulate din motivul lipsei de probe care ar confirma cel puțin o bănuială rezonabilă că judecătorul S. Gubenco a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP.

III. ARGUMENTELE PRIVIND ILEGALITATEA ACESTOR DOUĂ ORDONAȚE DIN 15 SEPTEMBRIE 2016 ȘI DIN 21 SEPTEMBRIE 2016 DIN MOTIVUL CĂ ÎN CAUZĂ EXISTĂ O CIRCUMSTANȚĂ PREVĂZUTĂ DE ART. 275 PCT.7) CPP CARE EXCLUDE URMĂRIREA PENALĂ

8. Conform art. 275 pct. 7) CPP urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație.

În compartimentul II a prezentei plângeri am demonstrat că împotriva judecătorului S. Gubenco a fost pornită urmărirea penală și el a fost pus sub învinuire în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP pentru faptul că el a adoptat ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2016, care în opiniile Procurorului General-interimar al R.M. și a procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan este neîntemeiată și ilegală și care în opinia lor a fost adoptată cu scopul de a contribui la spălarea banilor.

De jure și de facto această ordonanță judecătorească irevocabilă este obiectul urmăririi penale și învinuirii judecătorului S. Gubenco în coparticiparea la infracțiunile de spălare de bani prin adoptarea ei.

În compartimentul II a prezentei plângeri de asemenea am demonstrat că conform art. 116 alin(1) și art. 120 din Constituție, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Curții E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărârea judecătorească irevocabilă are caracter obligatoriu pentru autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

Excepție de la aceste principii fundamentale ce asigură independența judecătorilor la îndeplinirea justiției este cazul când o instanță judecătorească competentă și în ordinea prevăzută de lege casează hotărârea judecătorească irevocabilă ca urmare a unor neregularități sau inechități.

De aceea caracterul irevocabil și obligatoriu al ordonanței judecătorești din 14 decembrie 2010 adoptată de judecătorul S. Gubenco, garantat de art. 120 din Constituție, constituie obiectiv o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) CPP care exclude urmărirea penală și punerea sub învinuire a judecătorului S. Gubenco pentru adoptarea ei, indiferent de faptul că în opinia Procurorului General-interimar al R.M. și a procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan această ordonanță este neîntemeiată și ilegală și a fost adoptată în opinia lor, pentru a contribui la spălarea de bani.

În baza acestor elemente de fapt și de drept considerăm că ordonanța Procurorului General-interimar al R. M. E. Harunjen din 15 septembrie 2016 și ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din 21 septembrie 2016 sunt ilegale și urmează a fi anulate din motivul că în cauză există o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) CPP care exclude urmărirea penală în privința judecătorului S. Gubenco.

IV. CONCLUZII

Conform Legii cu privire la statul judecătorului:

- independența judecătorului este asigurată prin declararea inviolabilității lui (art. 17 lit. c));
- urmărirea penală în privința judecătorului poate fi pornită doar în condițiile Codului de procedură penală (art. 19 alin(4));
- toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. (art. 19 alin(5));

În cele menționate în compartimentele II și III a prezentei plângeri am demonstrat că Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen și procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan prin ordonanțele contestate au pornit urmărirea penală și l-au pus pe judecătorul S. Gubenco sub învinuirea în baza art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP cu încălcarea flagrantă a cerințelor CPP și nerespectarea garanțiilor instituite de art. 116 alin(1), art. 120 din Constituție și art. 6 §1 din Convenția E.D.O.

Din aceste considerente susținem că — prin ordonanțele contestate — judecătorului S. Gubenco i-a fost încălcat dreptul la inviolabilitatea personală garantate de art. 116 alin(1), art. 120 din Constituție, art. 6 §1 din Convenția E.D.O. și art. 17 lit. c) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

V. PROPUNEREA PRIVIND HOTĂRÂREA SOLICITATĂ

9. Din motivele menționate în cuprinsul plângerii și conform art. 313 CPP, -

CEREM:

1. Admiterea prezentei plângeri
2. De recunoscut nulă ordonanța Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen din 15 septembrie 2016 privind pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Serghei Gubenco și ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție D. Compan din 21 septembrie 2016, de punere sub învinuire a judecătorului S. Gubenco, din motivul lipsei unei bănuieli rezonabile că judecătorul S. Gubenco a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin(5), art. 243 alin(3) lit. b) CP, existenței în cauză a unei circumstanțe prevăzute de art. 275 pct. 7) CPP care exclude urmărirea penală în privința lui și încălcarea dreptului judecătorului S. Gubenco la inviolabilitatea personală garantată de art. 116 alin(1), art. 120 din Constituție, art. 6 §1 din Convenția E.D.O. și art. 17 lit. c) a Legii cu privire la statutul judecătorului.
3. De obligat Procurorul General-interimar al Republicii Moldova să lichideze încălcarea dreptului judecătorului S. Gubenco la inviolabilitatea personală garantată de art. 116 alin(1), art. 120 din Constituție, art. 6 §1 din Convenția E.D.O. și art. 17 lit. c) a Legii cu privire la statutul judecătorului.

Anexe:

1. Copia procesului-verbal de sesizare din 15.09.2016;
2. Copia ordonanței de pornire a urmăririi penale din 15.09.2016;
3. Copia ordonanței de punere sub învinuire din 21.09.2016;
4. Copia plângerii adresate Procurorului General al R.M. din 05.10.2016;
5. Extrasul din hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14.12.2010;
6. Copia hotărârii CMS nr. 280/19 din 22 iunie 2010;
7. Copia hotărârii Curții E.D.O. din 10 iunie 1996.

Cu respect,

Gheorghe Ulianoschi, avocat,
apărător al judecătorului S. Gubenco

*corespunde cu originalul
judecător R. Gubenco*